

вареної яблуцевої кори, з шафрану; чорний — з лузги соняшникового насіння, додаючи залізного купоросу; зелений — з відвару житніх висівок та лузги насіння соняшнику; темно-коричневий — з відвару дубової кори, кори чорної вільхи; червоний — з комах польської кошinelі. Наприкінці XIX і на початку XX століття поступово відмовляються від природних барвників і переходять до купованих — рослинного та хімічного походження.

Писанки писали тільки у великий піст, тобто протягом двох тижнів перед Великоднем. За народним віруванням, крашанки готують у Великодню суботу, тоді вони зберігаються протягом усіх свят. Найбільше готують червоних крашанок, найменше — чорних.

У наш час в орнаментах писанок можна знайти не тільки історичний зміст, а й мистецький. Нині, крім традиційних, зустрічаються на писанках і нові, мистецьки досконаліші орнаменти, а сим-

волічних існує понад сто. Кожен з них має своє значення, наприклад: «кривулька» — нитка життя, вічність сонячного руху; «тачковий хрест» або «тригвер» — ружа, зірка; «сорок клинців» символізують сорок точок життя, успіх у господарстві, добробут та честь людини. За своєю композицією та орнаментом писанки вказують на різні регіони України. Наприклад, для Гуцульщини характерний хвилястий орнамент — «безконечник» або «ключковий пояс», відомий під на-

звою «українського меандра». Група орнаментів, які найбільше поширені на українських писанках, показує різноманітні знаки Всесвіту та Сонця, їх основа — символічне зображення Сонця, яке є орнаментом світла й життя.

Колесо (зображення кола) — знак єднання найвищою силою з напруженою силою, завершенням досконалості,

